

Kirándulás a Börzsönyben

Október utolsó péntekén indultunk el a Börzsönybe. Ezen a kellemes délutáni napon az iskolából indultunk Koós Levente tanár úrral, kivéve azt, aki az osztályfőnök úrral vásárolni ment, vagy haza ment és a Nyugatiba jött, velük a pályaudvaron találkoztunk. A pályaudvaron szétosztottuk az ennivalót, amit vettek, mindenkinek került valami közös a táskájába.

Felszálltunk a vonatra, nem sok ülőhely volt, ezért a tanár urak álltak. Gyorsan odaértünk a vonattal, de utána még egy két kilométeres séta várt ránk a szállásig. Amikor megérkeztünk a Szent Margit házhoz, néhányan focizni kezdtek, de ez nem tartott sokáig, mert a tanár urak átnézték a házat és máris kezdődött az eligazítás, hogy ki hol fog aludni. Az ajtók egy folyosóra estek és egymás után jöttek a szobák. Névsor szerint haladtunk, az első szobában a négy első aludt és aztán ez így ment tovább egészen a végéig, kivéve az utolsó szobát, ami a tanár urak alvó helyével szembe volt, mert ott a három legrosszabb gyerek aludt. Az elosztás után kimentünk a szétesőben lévő játszótérre és találtunk egy hintaszéket, amit nagyon meglöktünk, míg hárman ültünk benne. Ez az osztályfőnök úr megjelenésével véget ért. Néhány embert elküldött, hogy segítsen a főzésben Koós tanár úrnak. Ez mosogatásból állt, mert a legtöbb dolog nagyon koszos volt, az egyik tálca penészes volt. Amíg ők a konyhában tevékenykedtek, addig néhányan éneklésbe kezdtek. Koós tanár úr szakácművészetébe óvatosan vezetett be minket: első nap virslit csinált vacsorára. Mindenkinek három darab jutott, a virsli mellé ketchupot és mustárt lehetett kérni. A virslit jóféle teával öblítettük le. Utána közös éneklés és bűvész show következett, majd elment mindenki fürdeni. Esti imára kellett jönni, de sokan elkéstek ezért fekvőztünk, majd sütöttünk és aztán imádkoztunk és elmentünk aludni. Éjszaka mindenki aludt, ezért senkinek sem kellett erősítenie. Reggel fél nyolckor keltünk, reggeli következett majd kirándulni indultunk. Odafelé egy nagyon meredek és csúszós emelkedőn mentünk fel, de aztán már könnyű volt a terep. Elértük a helyet, ahova indultunk. Itt egy foci meccset csaptunk, ami egy ideig elég egyértelmű és unalmas volt, míg Koós tanár úr be nem állt a vesztesre álló csapathoz, de még így se tudtak gólt szerezni, mivel Koós tanár úr nem volt jó formában (a kaput se tudta eltalálni), de az utolsó két percben két góllal fordítottak. Utána visszafelé indultunk. Amikor kiértünk arra a mezőre, melyen idefelé áthaladtunk, lovas találkozóznak voltunk szemtanúi. Amikor visszaértünk a szállásra mindenki pakolásba és takarításba kezdett.

Elindultunk a vonathoz visszafelé az út gyorsabbnak tűnt. A vonatot épphogy elértük. A vonaton mindenki fölhívta a szüleit és megbeszélte, hogy megy haza. Amikor megérkeztünk a Nyugatiba, közösen elköszöntünk és mindenki a maga útjára eredt.